

Sygnatura akt I C 1575/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Urbaniak

Protokolant: Irmina Szawica

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. we Wrocławiu

sprawy ze skargi (...) Klubu Sportowego " (...)" S.A.

przeciwko R. T.

o uchylenie wyroku sądu polubownego

I. oddala skargę;

II. zasądza od skarżącego na rzecz strony przeciwnej kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Skarżący (...) Klub Sportowy (...) S.A. we W. wniósł skargę o uchylenie wyroku (...) Sądu Polubownego (...) w W. z dnia 4 października 2012 roku, wydanego w sprawie o sygn. akt SP – 120/11. Podstawą skargi był brak zapisu na sąd polubowny, którego nie stanowił powołany przez stronę przeciwną i (...) Sąd Polubowny (...) §12 kontraktu o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...) z 25 czerwca 2009 r., jak i art. 19 §1 Statutu (...).

W uzasadnieniu skargi wskazano, że w dniu 25 czerwca 2009 roku skarżący (...) Klub Sportowy (...) S.A. we W. zawarł ze stroną przeciwną R. T. kontrakt o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu piłki nożnej (...). W związku z zapisami kontraktu R. T. wniósł do sądu polubownego (...) o zasądzenie od skarżącego 1.238.000 zł wraz z odsetkami. Właściwość sądu polubownego (...) strona przeciwna uzasadniała zapisem §12 kontraktu o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...) i art. 19 §1 Statutu (...). Skarżący wniósł o oddalenie żądania. Wyrokiem z dnia 13.03.2012 r. (...) Sąd Polubowny (...) zasądził na rzecz powoda kwotę 751.723 zł, a dalej idące powództwo oddalił. Na skutek wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy ostatecznym wyrokiem 4 października 2012 r. (...) Sąd Polubowny (...) zasądził na rzecz R. T. od (...) Klubu Sportowego (...) S.A. we W. kwotę 1.058.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty.

Skarżący wskazał, że stosownie do przepisu art. 1161 § 1 kpc poddanie sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego wymaga umowy stron, w której należy wskazać podmiot sporu oraz stosunek prawny, z którego spór wynikał lub może wynikać (zapis na sąd polubowny). Żaden z zapisów umowy z dnia 25 czerwca 2009 r., w tym wskazany wyżej § 12 kontraktu, nie stanowił zapisu na sąd polubowny w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. W § 12 kontraktu strony określiły jedynie, że w sprawach nieobjętych niniejszym kontraktem mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, a także postanowienia, regulaminy, uchwały (...), (...) i (...). Wskazany w wyroku przepis art. 19 § 1 pkt 7 statutu (...) stanowi, że członkowie (...) są zobowiązani do sformułowania w swoich statutach lub umowach związanych z uprawianiem piłki nożnej klauzuli przewidującej, że wszystkie spory krajowe dotyczące wszystkich praw majątkowych i/lub niemajątkowych, mogących być przedmiotem ugody będą podlegały właściwości (...) Sądu Polubownego (...). Przepis art. 19 statutu nie stanowi zatem zapisu na sąd polubowny, a jedynie zobowiązanie członków tego stowarzyszenia do formułowania stosownych klauzul w zawieranych przez nich umowach. Dodatkowo

wskazano, że skuteczny zapis na sąd polubowny zawarty w treści statutu stowarzyszenia dotyczyć może wyłącznie sporu ze stosunku w stowarzyszeniu, a takowym nie pozostaje roszczenie o zapłatę oparte na umowie o świadczenie usług trenerskich (art. 1163 § 1 i 2 kpc).

Stosownie do przepisu art. 1206 § 1 pkt 1 kpc strona może w drodze skargi żądać uchylecia wyroku sądu polubownego, jeżeli brak było zapisu na sąd polubowny. W świetle tych okoliczności skarżący wywodził, że strony nie dokonały zapisu na sąd polubowny, stąd jedynym właściwym do rozstrzygnięcia sporu pozostaje tutaj Sąd. Zaskarżony wyrok (...) Sądu Polubownego (...) z 4.10.2012 r. jako wydany sprzecznie z prawem winien być uchylony i wyeliminowany z obrotu prawnego.

W odpowiedzi na skargę R. T.(k.74-90) wniósł o oddalenie skargi w całości z uwagi na niezasadność zarzutów wskazanych w skardze o uchylenie wyroku (...) Sądu Polubownego z dnia 4.10.2012 r. w tym:

- zgłoszenie zarzutu braku zapisu na sąd polubowny po upływie ustawowego terminu na jego zgłoszenie tj. z uwagi na zaistnienie prekluzji, o jakiej mowa w przepisie art. 1180 §2 kpc w zw. z art. 1193 kpc.;

- bezpodstawne kwestionowanie zapisu na sąd polubowny podczas gdy zapis ten jest ważny i dotyczy właściwości (...) Sądu Polubownego do rozstrzygania sporów piłkarskich powstałych między klubem a trenerem, a który został sformułowany w §12 kontraktu menedżerskiego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na skargę wskazano, że właściwość (...) Sądu Polubownego do rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu wynikała z brzmienia §12 kontraktu o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...), który to zapis, w sprawach nie uregulowanych kontraktem, odsyłał do przepisów kodeksu cywilnego oraz postanowień, regulaminów i uchwał (...), (...)i (...), w tym zwłaszcza do przepisów art. 19 §1 oraz 44 §1 Statutu (...) obowiązującego w dniu 26.11.2010 r., tj. w wersji z dnia złożenia pozwu do sądu polubownego. Tak samo właściwość tę określił (...) Sąd Polubowny w sentencji wyroku z dnia 4.10.2012 r. Zgodnie z art. 19 §1 spory o prawa majątkowe lub o prawa niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody, które wynikły lub mogą wynikać na tle powstania, istnienia, ważności, wykonywania i rozwiązania umów pomiędzy członkami (...), zawodnikami, trenerami i menedżerami ds. piłkarzy, powstałe w związku z organizacją i uprawianiem piłki nożnej, są poddawane pod rozstrzygnięcie (...) Sądu Polubownego (...), działającego na zasadach przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego, niniejszym Statucie oraz w regulaminie przyjętym przez Zarząd (...). Zgodnie zaś z art. 44 statutu (obowiązującego w dacie wytoczenia powództwa) sąd polubowny jest powołany do rozpoznawania wszelkich sporów majątkowych lub o prawa niemajątkowe mogących być przedmiotem ugody, powstałych na tle uprawiania, organizacji, upowszechniania i rozwoju sportu piłki nożnej.

W umowie łączącej strony istnieje zatem wyraźne odniesienie do aktu prawnego – statutu (...), z którego wynika właściwość piłkarskiego sądu polubownego. Właściwość sądu polubownego nie musi wynikać bezpośrednio z umowy. Możliwość wywodzenia kompetencji sądu polubownego z przepisów statutowych związku sportowego, w tym wypadku (...), znajduje uzasadnienie w konstrukcji klauzuli arbitrażowej przez odesłanie. Zgoda na poddanie sprawy arbitrażowi nie jest zawarta w instrumentach formalizujących kontrakt materialnoprawny stron, lecz znajduje się w ramowych dla niego dokumentach, do których wyraźnie lub w sposób dorozumiany odsyła. W art. 57 statutu -w wersji aktualnej- jest nawet wprost wprowadzony zakaz kierowania sporów do sądów powszechnych. Istnienie takiej formy rozwiązywania konfliktów jest pożądane z punktu widzenia całego ruchu sportowego. Nie ulega też wątpliwości, że prawo do sądu jest zachowane albowiem członek (...) ma zawsze możliwość żądania uchylecia wyroku (...) Sądu Polubownego przez sąd powszechny. Nie może jednak opierać swojej skargi na przesłance braku zapisu na sąd polubowny, skoro ta właściwość wynika wprost z przepisów statutu, które muszą być przestrzegane przez członków.

Istotne jest także to, że skarżący nie wskazał dlaczego zarzut o uchylenie wyroku podnosi dopiero po zakończeniu postępowania. Z treści skargi wynika, że podstawa przedmiotowej skargi istniała już w chwili wszczęcia postępowania przed (...) Sądem Polubownym. Art. 1180 §2 kpc wprowadza prekluzję dla podniesienia zarzutu braku zapisu na sąd polubowny. Zarzut ten nie może być podniesiony później niż w odpowiedzi na pozew lub innym terminie określonym przez strony (niezwłocznie po tym gdy dowiedziała się o podstawie zarzutu - art. 1193 kpc). Skarżący tego zarzutu nie

podnosił na żadnym etapie postępowania polubownego, choć dysponował wszelkimi środkami prawnymi, które mu to umożliwiały.

Z treści przepisu art. 1180 § 2 w zw. z art. 1193 kpc wynika, że w sytuacji w której strona, która miała podnieść zarzut, wdała się w spór w postępowaniu przed sądem polubownym i tego zarzutu nie podniosła powoduje to prekluzję tego zarzutu nie tylko w toku dalszego postępowania przed sądem polubownym ale także w ewentualnym postępowaniu ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego i wyłącza możliwość powoływania się w postępowaniu ze skargi na przepis art. 1206 §1 kpc. Pogląd o prekluzji zarzutu braku zapisu na sąd polubowny jest również prezentowany w orzecznictwie sądów (wyrok SA w Warszawie z dnia 23.08.2012 r. sygn. akt IACa 46/11, IACa 578/120, orzeczenie SN ICK 405/04 Lex nr 500191).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 czerwca 2009 r. (...) Klub Sportowy (...) S.A. we W. zawarł z R. T. kontrakt o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu piłki nożnej (...).

W §12 kontraktu przewidziano, że w sprawach nie uregulowanych kontraktem, odsyła się do przepisów kodeksu cywilnego oraz postanowień, regulaminów i uchwał (...), (...) i (...).

Dowód: kontrakt o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...) k. 43-49

Stosownie do art. 19 §1 Statutu (...) (stan prawny na dzień wniesienia pozwu do sądu polubownego 26.11.2010 r.) spory o prawa majątkowe lub o prawa niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody, które wynikły lub mogą wynikać na tle powstania, istnienia, ważności, wykonywania i rozwiązania umów pomiędzy członkami (...), zawodnikami, trenerami i menedżerami ds. piłkarzy, powstałe w związku z organizacją i uprawianiem sportu piłki nożnej, są poddawane pod rozstrzygnięcie (...) Sądu Polubownego (...), działającego na zasadach przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego, niniejszym Statucie oraz w regulaminie przyjętym przez Zarząd (...).

Zgodnie z treścią art. 19§4 statutu (...) kierowanie sporów do rozstrzygnięcia przez inne organy, niż wymienione w paragrafach 1-3 tego przepisu, a także podnoszenie w skardze o uchylenie wyroku sądu polubownego zarzutu braku zapisu na sąd polubowny w odniesieniu do sporów, o których mowa w §1, niezależnie od konsekwencji procesowych, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Dowód: Statut (...), stan prawny na dzień 26.11.2010 r. k. 214-258

W związku z zapisami kontraktu R. T. wniósł do sądu polubownego (...) o zasądzenie od skarżącego 1.238.000 zł wraz z odsetkami. Właściwość sądu polubownego (...) R. T. uzasadniał przepisem §12 kontraktu o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...) i art. 19 §1 Statutu (...). Wyrokiem z dnia 13.03.2012 r. (...) Sąd Polubowny (...) zasądził na rzecz R. T. kwotę 751.723,00 zł, a dalej idące powództwo oddalił. Na skutek wniosku stron o ponowne rozpoznanie sprawy ostatecznym wyrokiem z dnia 4 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt SP – 120/11 (...) Sąd Polubowny (...) zasądził na rzecz R. T. od (...) Klubu Sportowego (...) S.A. we W. kwotę 1.058.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty. Ponadto Sąd ten zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 20.464 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych za obie instancje oraz kwotę 2500 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Dowód: wyrok (...) Sądu Polubownego (...) z dnia 04.10. 2012 r. k. 21- 29; wyrok (...) Sądu Polubownego z dnia 13.03.2012 r. k. 30-42; pozew R. T. do (...) Sądu Polubownego o zapłatę, k. 50-60

(...) Klub Sportowy (...) S.A. w toku postępowania przed (...) Sądem Polubownym nie podnosił zarzutu braku właściwości sądu polubownego do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Dowód: bezsporne, nadto odpowiedź na pozew (...) Klubu Sportowego do sprawy SP 120/11 k.155-160, wniosek (...) o ponowne rozpoznanie sprawy k. 161-165

Sąd zważył , co następuje:

Strona skarżąca (...) Klub Sportowy(...)S.A. we W.domagała się uchylenia wyroku (...)Sądu Polubownego (...)w W.z dnia 4 października 2012 roku. Opierała swoją skargę na treści art. 1206 §1 pkt 1 kpc wskazując, że brak było skutecznego i ważnego zapisu na sąd polubowny i w związku z tym brak było podstaw do prowadzenia sprawy przed (...) Sądem Polubownym, rozstrzygnięcia sporu i zobowiązania strony skarżącej do zapłaty określonej w wyroku kwoty na rzecz R. T..

Strona przeciwna podniosła dwie kwestie. Po pierwsze wskazała, że strony w istocie taki zapis na sąd polubowny zawarły w kontrakcie o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...) z dnia 25.06.2009 r. Po drugie wskazała, że zarzut braku zapisu na sąd polubowny zgłoszony został po upływie terminu przewidzianego na jego zgłoszenie wobec czego jest niedopuszczalny z uwagi na zaistnienie prekluzji.

Odnosząc się do tych kwestii należy stwierdzić, że obowiązkiem Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie czy istotnie strona skarżąca może w niniejszym postępowaniu powoływać się na zarzut braku zapisu na sąd polubowny. W ocenie Sądu taka możliwość nie istnieje. W sytuacji gdy - co jest bezsporne - strona skarżąca nie podniosła w przewidzianym do tego terminie w postępowaniu przed sądem arbitrażowym zarzutu braku właściwości zapisu na sąd polubowny, nie może powoływać się na ten zarzut w niniejszym postępowaniu o uchylenie wyroku sądu polubownego.

Wynika to z art. 1180 §2 zd. 1 kpc w zw. z art. 1193 kpc. Przepis art. 1180 §2 kpc w zdaniu pierwszym stanowi, że zarzut braku właściwości sądu polubownego może być podniesiony nie później niż w odpowiedzi na pozew lub w innym terminie określonym przez strony, chyba że przed upływem terminu strona nie знаła i przy dołożeniu należytej staranności nie mogła poznać podstawy takiego zarzutu albo jego podstawa powstała dopiero po upływie tego terminu. W tym ostatnim przypadku strona powinna zgłosić zarzut niezwłocznie po tym gdy dowiedziała się o podstawie zarzutu (art. 1193 kpc). Skarżący (...) Klub Sportowy (...) S.A., biorąc czynny udział w postępowaniu przed sądem polubownym, tego zarzutu nie podnosił na żadnym etapie postępowania, choć dysponował wszelkimi środkami prawnymi, które mu to umożliwiały.

Wykładnia językowa przepisu art. 1180§2 kpc wskazuje, że w przypadku niepodniesienia zarzutu braku właściwości sądu polubownego, w sytuacji gdy strona, która miała podnieść zarzut, wdała się w spór w postępowaniu przed sądem polubownym, nie można powoływać się na ten zarzut w toku dalszego postępowania. W ocenie Sądu, co jest też zgodne ze stanowiskiem doktryny, prekluzja ta obejmuje nie tylko postępowanie przed sądem polubownym, ale także ewentualne postępowanie ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego. Prekluzja ta powoduje, że skargi nie można już skutecznie oprzeć na podstawie przewidzianej w art. 1206 §1 pkt 1 kpc (T Ereciński, K.Weitz, Sąd Arbitrażowy, LexisNexis Warszawa 2008).

Sąd polubowny nie bada swojej właściwości z urzędu, ale wyłącznie w razie podniesienia takiego zarzutu przez stronę, stąd możliwość podniesienia tego zarzutu istnieje tylko w określonym czasie. Po upływie tego terminu zarzut ulega prekluzji chyba, że sąd polubowny dopuścił spóźniony zarzut. Strony mogą więc doprowadzić do rozstrzygnięcia przez sąd polubowny określonego sporu posiadającego zdolność arbitrażową w ten sposób, że powód zainicjuje postępowanie przed tym sądem, a pozwany nie podniesie zarzutu braku jego właściwości, chociaż w ogóle nie został zawarty zapis na sąd polubowny.

Przyjęcie innego stanowiska tj. wyłączenie prekluzji w wypadku gdy strona nie zgłosiła zarzutu braku właściwości sądu polubownego w terminie i nie wystąpiły okoliczności uzasadniające rozpoznanie przez sąd polubowny spóźnionego zarzutu (art. 1180 §2 zd 1 i 2) nie tylko pozbawiałby znaczenia regulację przewidującą konieczność podnoszenia tego zarzutu we właściwym czasie, ale mogłoby być także źródłem nadużyć polegających na tym, że strona mogłaby celowo zaniechać podniesienia zarzutu w terminie, a w razie niekorzystnego dla niej wyniku postępowania przed sądem polubownym następnie kwestionować właściwość tego sądu w skardze o uchylenie wyroku sądu polubownego.

Zdaniem Sądu zarówno wprowadzenie prekluzji w art. 1180 §2 kpc, jak też trybu kontroli sądowej w zakresie właściwości sądu polubownego jeszcze przed wydaniem przez sąd polubowny wyroku (możliwość taką przewiduje art. 1180 §3 kpc) służyć miało dobru sądownictwa polubownego, jak i samych stron decydujących się na tę drogę rozstrzygnięcia sporów. Przepisy te wymagają lojalności stron postępowania polubownego, w szczególności art. 1180 § 2 kpc zapobiega instrumentalnemu wykorzystywaniu zarzutu niewłaściwości dopiero na etapie skargi o uchylenie wyroku- w zależności od wyniku postępowania polubownego.

Wskazana prekluzja nie nastąpiłaby- co nie miało jednak miejsca w niniejszej sprawie-gdyby strona, która miała podnieść zarzut, w ogóle nie uczestniczyła w postępowaniu przed sądem polubownym. Strona nie ma bowiem obowiązku uczestniczenia w postępowaniu przed sądem polubownym tylko po to by kwestionować właściwość tego sądu.

Pogląd o prekluzji zarzutu braku zapisu na sąd polubowny jest również prezentowany w orzecznictwie sądów (wyrok SA w Warszawie z dnia 23.08.2012 r. sygn. akt IACa 46/11 IACa 578/120, orzeczenie SN ICK 405/04 Lex nr 500191) i tut. Sąd w pełni podziela stanowisko sądów tam wyrażone.

Jeżeli chodzi zaś o argument podniesiony przez (...) Klub Sportowy (...) S.A, dotyczący szczególnej sytuacji w jakiej znajdowała się strona skarżąca tj. dotyczący niemożności podniesienia wcześniej zarzutu braku zapisu na sąd polubowny ze względu na daleko idące sankcje dyscyplinarne, to-w ocenie Sądu- ten zarzut nie mógł być uwzględniony jako skuteczny i prowadzący do nieuwzględnienia prekluzji. Podniesienie zarzutu braku właściwości sądu polubownego wynika z przepisów powszechnie obowiązujących i zdaniem Sądu wykluczenie korzystania z przysługujących podmiotowi uprawnień ukonstytuowanych przez ogólnie obowiązujące ustawy poprzez np. wykluczenie podmiotu ze stowarzyszenia, mogłoby być podstawą do podjęcia stosownych kroków przewidzianych przez przepisy prawa cywilnego (w szczególności wytoczenia powództwa o ustalenie członkostwa w stowarzyszeniu, czy powództwa o ustalenie nieważności uchwały, w której taki podmiot został wykluczony). Wykluczenie członka ze stowarzyszenia, w sytuacji korzystania przez niego z przysługujących mu uprawnień przewidzianych przez ustawodawcę, można by uznać za działanie sprzeczne z powszechnie obowiązującymi przepisami. Nawiasem mówiąc, odnosząc się do zakazu podnoszenia zarzutu zapisu na sąd polubowny (art 19 §4 statutu (...)), Sąd nie dostrzega w obowiązujących regulacjach aż tak daleko idących sankcji na jakie wskazuje strona skarżąca.

Uznając za sprekludowany zarzut braku właściwości sądu polubownego należy przejść do kwestii, która, w ocenie Sądu kształtuje się jako drugorzędna tj. istnienia samego zapisu na sąd polubowny. Sąd wyraża pogląd, że w umowie stron istniał skuteczny i ważny zapis na sąd arbitrażowy.

W myśl art. 1157 k.p.c. strony mogą, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej, poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe lub niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody sądowej, z wyjątkiem spraw o alimenty. Stosownie zaś do przepisu art. 1161 §1 kpc poddanie sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego wymaga umowy stron, w której należy wskazać podmiot sporu oraz stosunek prawny, z którego spór wyniknął lub może wynikać (zapis na sąd polubowny). Właściwość sądu polubownego nie musi jednak wynikać bezpośrednio z umowy. Zgoda na poddanie sprawy arbitrażowi może znajdować się również w ramowych dla tej umowy dokumentach, do których wyraźnie lub w sposób dorozumiany odesłano.

Właściwość (...)Sądu Polubownego do rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu wynikała z brzmienia §12 kontraktu o profesjonalne szkolenie pierwszego zespołu drużyny piłki nożnej (...), który to zapis, w sprawach nie uregulowanych kontraktem, odsyłał do przepisów kodeksu cywilnego oraz postanowień, regulaminów i uchwał (...), (...)i (...). Stosownie zaś do art. 19 §1 Statutu (...), spory o prawa majątkowe lub o prawa niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody, które wynikły lub mogą wyniknąć na tle powstania, istnienia, ważności, wykonywania i rozwiązania umów pomiędzy członkami (...), zawodnikami, trenerami i menedżerami ds. piłkarzy, powstałe w związku z organizacją i uprawianiem sportu piłki nożnej, są poddawane pod rozstrzygnięcie (...) Sądu Polubownego (...), działającego na zasadach przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego, Statucie oraz w regulaminie przyjętym przez Zarząd (...).

Sąd podziela pogląd strony przeciwnej, że w umowie z dnia 25.06.2009 r. została zawarta klauzula arbitrażowa przez odesłanie. Analizując treść §12 kontraktu w kontekście obowiązujących w dacie wytoczenia powództwa przepisów statutu (...)(art. 19 statutu) nie może budzić wątpliwości, że zamiarem stron było poddanie sporów pod arbitraż (...) sądu.

Na marginesie można tylko dodać, jak słusznie wskazuje strona skarżąca, że statut (...) nie wiąże osób, które nie są członkami (...) lecz jedynie odnosi się do tych podmiotów, które są członkami stowarzyszenia. Jednakże w przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu, przepisy statutu w tym zakresie wiążą również R. T., bowiem w umowie z dnia 25.06.2009 r. zawarta została klauzula arbitrażowa przez odesłanie odnoszącą się właśnie to postanowień, które znalazły się odpowiednich statutach i regulaminach (...). Zatem uznać trzeba, że wolą stron wyrażoną w umowie z 2009 r. było związanie stron treścią statutu i regulaminu (...) i w tym sensie można mówić o związaniu stron kontraktu treścią klauzuli arbitrażowej.

Ze względu na powyższe Sąd uznał skargę za niezasadną i żądanie skarżącego oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd zasądził od strony skarżącej na rzecz strony przeciwnej kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł, ustalone w oparciu o §11 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.